

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2017. évi február hó 14. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

### **ítéletet:**

A harmadfokú bíróság a testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt **vádlott és társa** ellen indult büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 3.Bf.187/2015/8. számú ítéletének I. r. vádlottra vonatkozó részét az alábbiak szerint változtatja meg:

- a vádlott büntetését 6 (hat) hónap szabadságvesztésre és 1 (egy) év közügyektől eltiltásra súlyosítja;
- a szabadságvesztést börtönben kell végrehajtani;
- a vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A Pécsi Városi Bíróság 11.B.1274/2008/25. számú ítéletével kiszabott 8 (nyolc) hónap fogházbüntetés végrehajtását elrendeli.

A szabadságvesztésbe a 2013. évi augusztus hó 3. napjától 4. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítja.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

### **Indokolás**

A Pécsi Járásbíróság a 2015. évi március hó 26. napján kelt 23.B.168/2014/17. számú ítéletében I. r. vádlottat testi sértés büntette, garázdaság büntette, rongálás vétsége és zaklatás vétsége miatt halmazati büntetésül 1 év 6 hónap szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy abból a vádlott legkorábban annak kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság I. r. vádlott vonatkozásában a Pécsi Városi Bíróság 11.B.1274/2008/25. számú ítéletével kiszabott 8 hónap fogházbüntetés végrehajtását elrendelte és a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a 2013. évi augusztus hó 4. napján előzetes fogvatartásban töltött időt.

II. r. vádlottat becsületsértés vétsége miatt megrovásban részesítette. Rendelkezett a bűnjelekről és kötelezte az I. r. vádlottat az eljárás során felmerült bűnjogi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen I.r.vádlott és védője a garázdaság büntette és a zaklatás vétsége miatt emelt vád alól történő felmentés, a testi sértés bűncselekményének eltérő minősítése és enyhébb büntetés kiszabása, míg II. r. vádlott és védője felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Pécsi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2016. évi május hó 17. napján kelt 3.Bf.187/2015/8. számú ítéletében a Pécsi Járásbíróság ítéletét megváltoztatta és I.r.vádlottat az ellene a Btk.222.§ (2) bekezdés a) pontjában meghatározott zaklatás vétsége miatt emelt vád alól felmentette, a szabadságvesztésre, a közügyektől eltiltásra, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra bocsátásra, valamint a Pécsi Városi Bíróság 11.B.1274/2008/25. számú ítéletével kiszabott 8 hónap fogház végrehajtására vonatkozó rendelkezéseket mellőzte és az I. r. vádlottat 90 nap elzárásra ítélte, amelybe a 2013. évi augusztus hó 3. napjától 4. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és kötelezte I.r.vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 7.620 forint bűnügyi költség megfizetésére.

A másodfokon eljáró Pécsi Törvényszék ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a zaklatás vétségének vádja alóli felmentés miatt, a vádlott büntetőjogi felelősségének a Btk.222.§ (2) bekezdés a) pontjában meghatározott zaklatás vétségében történő megállapítása és vele szemben az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetés kiszabása érdekében.

Az elsőfokú bíróság ítélete II. r. vádlott vonatkozásában a másodfokú bíróság határozata folytán a 2016. évi május hó 17. napján jogerőre emelkedett.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján az ügyészi fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta és indítványozta, hogy a harmadfokú bíróság a vádlott bűnösségét zaklatás vétségében is állapítsa meg, és vele szemben az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetést és egyéb rendelkezéseket alkalmazza.

I.r.vádlott védője a nyilvános ülésen a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A harmadfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott másodfokú ítéletet a Be.387.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárással együtt bírálta felül abból a szempontból is, hogy az eljárási szabályokat az elsőfokú, illetve a másodfokú eljárásban megtartották-e, valamint, hogy a másodfokú ítélet megalapozott-e.

Az első- és másodfokú eljárás lefolytatására a perrendi szabályok megtartásával került sor oly módon, hogy a másodfokú bíróság ítélete mentes volt a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást részben megalapozatlannak találta, ezért a Be.363.§ (2) bekezdés b) pontja szerinti tárgyaláson bizonyítást vett fel és az igazságügyi orvosszakértői vélemény kiegészítését rendelte el.

A törvényszék - a szakértői vélemény alapján - részben megváltoztatta a tényállást az 1./ tényállási ponttal kapcsolatosan. Pontosította a II. r. vádlott és dr. tanú 1 sértett között lezajlott kölcsönös tettelegesség részleteit. E helyesbítések részletes és pontos indokát adta, így azok mindenben megfeleltek a bizonyítás eredményének és a nyomozás során beszerzett bizonyítékoknak.

A másodfokú eljárásban lefolytatott bizonyítás alapján a törvényszék megnyugtató módon állást tudott foglalni az ítéleti tényállás 2./ pontjában írt testi épség elleni bűncselekménnyel összefüggésben. Így megállapíthatóvá vált, hogy tanú 3 sérülései milyen módon keletkeztek. Az igazságügyi orvosszakértői véleményben foglaltakat ugyanis alátámasztotta dr. tanú 4, tanú 3, **tanú5**, dr. tanú 1, dr. tanú 2 tanúknak a baseballütő használatával kapcsolatos egybehangzó vallomása is.

A másodfokú bíróság által kiegészített, illetve helyesbített tényállás tehát megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól. A törvényszék az indokolási kötelezettségének mind terjedelmét, mind meggyőző erejét tekintve magas színvonalon eleget tett.

A másodfokú bíróság által megállapított tényállás - figyelemmel a Be.388.§ (1) bekezdésére - irányadó volt a harmadfokú eljárásban is.

E tényállásból a másodfokú bíróság helytállóan következtetett a zaklatás vétsége vonatkozásában az I. r. vádlott büntetőjogi felelősségének a hiányára, míg a testi sértés büntetében, a garázdaság büntetében és a rongálás vétségében a büntetőjogi felelősségére.

A Be.352.§ (3) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság csak azokkal a tényekkel kapcsolatban értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat, amelyekre bizonyítást vett fel, kivéve ha az iratok tartalma vagy ténybeli következtetés alapján a vádlottat az (1) bekezdés b) pontja alapján felmenti, vagy az eljárást megszünteti.

A másodfokú bíróság a dr. tanú 1 sértett sérelmére elkövetett zaklatás bűncselekményével összefüggésben az elsőfokú bíróság tényállásának változatlanul hagyása mellett ténybeli következtetés alapján a vádlottat felmentette, mert a bizonyítékoknak az elsőfokú bíróságtól eltérő értékelésére eljárásjogi lehetősége volt.

Helytállóan rögzítette, hogy a tényállás 2./ pontjában írtak részét képező zaklatás vétségére vonatkozóan kizárólag dr. tanú 1 sértett-tanú terjesztett elő magánindítványt, amelyben I.r.vádlott azon kijelentéseit sérelmezte, hogy: „Nem tudod, ki vagyok én? Tudod te, mit teszek veled azért, mert bántottad a barátnőmet?”.

E kijelentések kapcsán mindenekelőtt azt kellett vizsgálni, hogy azok alkalmasak voltak-e arra, hogy a sértettben komoly félelmet keltsenek, másrészt pedig azt, hogy a vádlott e kijelentések használatával a sértettben félelmet kívánt-e kelteni, vagy csak indulatosságát vezette le.

Általánosságban megállapítható, hogy a felindult állapotban lévő személyek hasonló esetekben gyakran használnak erőszakos cselekményekre utaló kifejezéseket.

Helyesen állapította meg a másodfokú bíróság, hogy I.r.vádlott cselekménye csak akkor lett volna tényállásszerű, ha a fenyegetése olyan tevékenységre való utalást jelenít meg, amelyből a konkrét személy elleni erőszakos vagy közveszélyt okozó bűncselekmény közvetlenül felismerhető. Az olyan általános jellegű kijelentések, mint amelyek a vád alapjául szolgáltak, nem tekinthetők tényállásszerűnek.

Ezt a helyes álláspontot fogalmazza meg a BH2013. 294. számú eseti döntés is, amikor rögzíti, hogy a garázdaság bűncselekményével halmazatban zaklatás nem állapítható meg, amennyiben a terhelti kijelentések nem célzatosan fenyegető, félelem keltésére irányuló kijelentéseket tartalmaznak,

hanem a testbántalmazó indulat kifejezését, levezetését szolgálják, amint az a jelen ügyben is megállapítható volt.

Ezért helytálló I.r.vádlott felmentése - a Be.6.§ (3) bekezdés a) pontja alapján bűncselekmény hiányában - a zaklatás bűncselekmény vádja alól.

Az ezt sérelmező ügyészi fellebbezés tehát eredménytelen volt.

-----

A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket a másodfokú bíróság maradéktalanul feltárta, azokat azonban nem a tényleges súlyuknak és jelentőségüknek megfelelően értékelte.

I.r.vádlott büntetett előéletű, akit a Pécsi Városi Bíróság a 2010. december 14. napján jogerőre emelkedett 11.B.1274/2008/25. számú ítéletében jelen ügyben elbírált cselekményekkel azonos elkövetési magatartással megvalósított bűncselekmények miatt 8 hónap felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt. E szabadságvesztés felfüggesztésének próbaideje alatt követte el a vádlott a terhére rótt bűncselekményeket.

A két ügyben elbírált cselekmények elkövetési magatartása, azok kiváltó oka ugyanaz volt, melyből alappal lehet következtetni arra, hogy az I. r. vádlott képtelen uralkodni az indulatain, azt ily módon vezeti le. Személyiségét jól jellemzi, hogy dr. tanú 4t és édesapját, tanú 3et úgy bántalmazta, hogy az élettársával történekről nem tájékozódott körülmények között. A sértetteket valós indok nélkül bántalmazta.

Mindezen körülményeket értékelve a harmadfokú bíróság álláspontja szerint a speciális bűnismétlő I.r.vádlottal szemben kiszabott 90 napi elzárás eltúlzottan enyhe, az nem elegendő a Btk.79.§-ában meghatározott büntetési célok eléréséhez.

Ezért a büntetését 6 hónap szabadságvesztésre és 1 év közügyektől eltiltásra súlyosbította.

Ennyiben az ügyészi fellebbezést megalapozottnak találta. Nem értett egyet ugyanakkor a jogorvoslat azon részével, amely az elsőfokú bíróság által kiszabott 1 év 6 hónap tartamú szabadságvesztés kiszabására irányult.

A vádlott javára értékelt enyhítő körülményekre, így különösen az időmúlásra figyelemmel a 6 hónapi szabadságvesztést a harmadfokú bíróság szükségesnek és elegendőnek is találta a speciális és generál prevenció eléréséhez. Ilyen mértékű joghátrány áll arányban a vádlott személyében felismerhető és cselekményében megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel.

A szabadságvesztést a Btk.37.§ (2) bekezdés a) pontja alapján börtönben kell végrehajtani, melyből a vádlott a Btk.38.§ (2) bekezdés a) pontja alapján legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Tekintettel arra, hogy I.r.vádlott a vád tárgyává tett cselekményeit a korábbi felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt követte el, ezért a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását a harmadfokú bíróság a Btk.87.§ b) pontja alapján elrendelte.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása a Btk.61.§ (1), 62.§ (1) és (2) bekezdésein alapszik.

A szabadságvesztésbe a Btk.92.§ (1) és (2) bekezdése alapján az előzetes fogvatartásban töltött időt be kellett számítani.

A fentiekre figyelemmel a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét a Be.397.§-ában írtak szerint megváltoztatta, míg az egyéb törvényes rendelkezéseket helybenhagyta.

Pécs, 2017. február 14.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Bencze Beáta s.k. előadó bíró, Dr. Hudvágner András s.k. bíró

A Pécsi Törvényszék 3.Bf.187/2015/8. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bhar.III.47/2016/4. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - I.r.vádolt vonatkozásában a 2017. évi február hó 14. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Dr. Tóth Sándor s.k.  
a tanács elnöke